

Chi Tran

CHA MẸ BIẾT CÁCH SỐNG HẠNH PHÚC,

CON CÁI MẸI HẠNH PHÚC

Sống thật là, có niềm vui phụ huynh trao đi tình thương trong mong chờ ước vọng niềm vui cho con. Tạo ra vô vàn áp lực cho con thực ra cũng là tạo cho người cha mẹ mệt mỏi cho mình.

Cha mẹ nào cũng thương con. Đây là điều lý ngàn đời và cũng là món quà cha mẹ dành cho con, xuyên suốt từ khi con vào bụng mẹ. Tất nhiên, cũng có những người bố mẹ thương con nhưng thực sự, việc thương con cũng là sự thương hại của người cha mẹ. Vấn đề là thương con như thế nào để tình thương trở thành món quà cho con và thành sự thương hại cho cha mẹ...

Hiệu quả và thương

Tôi từng có duyên được lắng nghe một buổi giao lưu pháp của Thích Nhất Hạnh khi ngài về Việt Nam lần đầu tiên (năm 2005), thầy nói về tình thương và sự gắn kết của cha mẹ - con cái. Theo Thích Nhất Hạnh, có ước vọng người cha mẹ thương mà không hiểu con nên đã tạo ra áp lực cho con của mình.

Không hiểu bố mẹ vì không lắng nghe con. Đa số phụ huynh hay dùng "quyền" làm bố mẹ để đưa ra quá nhiều yêu cầu cho con phải làm. Tất nhiên, khi con mẹ chào đời đã "yêu cầu" con phải ăn khỏe, lớn nhanh hơn con người khác. Khi con chấp chững đứng trên tay thì mẹ con gánh vác công việc chính mình - phải học giỏi như thế, được các môn và sự đi học phải luôn cao.

Ba mẹ biết cách sống hạnh phúc, con mẹ hạnh phúc

Khi xem hạnh phúc là món quà thì ta sẽ luôn kiên trì tìm kiếm vui tận thân để tặng cho người ta thật lòng. Nếu lòng ta đầy yêu thương, phiến não, mong muốn (mà không đòi hỏi)... thì làm sao ta có thể giúp người kia hạnh phúc?

Tình thật lòng, nếu được xem như một sự trao đi ngọt ngào thì nó phải là chất liệu tốt nên niềm vui cho cả người trao lẫn người nhận.

Số thật là, có nhiều phụ huynh trao đi tình thật trong mong cầu rất nhiều cho con. Tạo ra vô vàn áp lực cho con thực ra cũng là tạo cho người mẹ mệt mỏi cho mình.

Có người bố mẹ, hãy làm bạn với con theo cách đặc biệt. Và, khi trở thành một người bạn thật sự, ta sẽ không đòi hỏi con phải trả lời bất cứ thứ gì, kể cả cái ta nghĩ là tốt nhất cho con. Khi con không thể giải thích tự nhiên như ta "bắt" con phải học toán, lý, hóa vì đổ xô vào ngành nghề "hot" hiện nay - đó là thế hệ mà không hiểu - cũng như khi người ta không thích ăn đồ ngọt mà ta ép họ ăn vì nó ngon (với ta) là một sai lầm.

Chỉ khi nào mình hiểu và chấp nhận con cái như là chính con, với tất cả những gì thuộc về con thì ta mới mang lại được niềm vui, hạnh phúc cho con.

Thực ra, ngay khi có thể buông bỏ những niềm mong cầu con mình phải thế này thế kia (tốt theo ý mình) thì ta cũng liền có hạnh phúc. Cũng ngay lúc ấy, ta tháo bỏ gánh nặng lâu nay mình đặt lên vai con trẻ. Tôi tin, khi đó, cả hai cùng mạnh mẽ cả, như nhàng đi qua tất cả những ánh mắt thiên hạ nhìn vào, bởi ta đã biết cách nhìn người thật lòng, hiểu họ cả n gì, nên như thế nào là tốt cho họ rồi.

(Lời dặn lòng của ông bố đơn thân có con trai 4 tuổi)

Lưu Đình Long
